

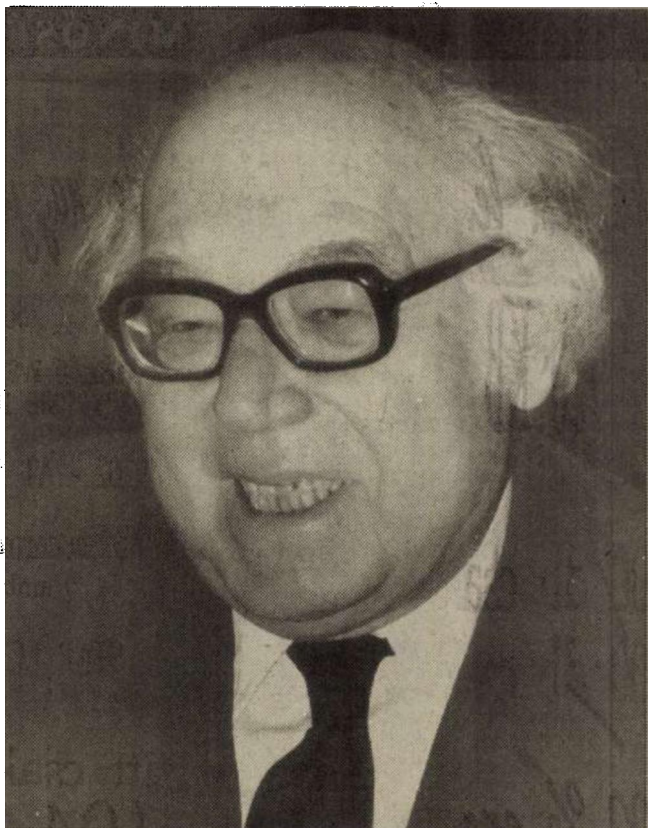
Premier 85 évesen

„Alkonyodott, mint a fáradt szív” – a huszadik századi magyar irodalom talán legszebb hasonlatát *Krúdy Gyula* írta le; a *Napraforgó* című regénynek ez a „próza” mondata, meg jó néhány, amely utána következik, *Farkas Ferencet*, a magyar zeneszerzők nesztorát komponálásra ihlette, évekkel túl a nyolcvanon. A *Krúdy-sorok*, ez a női karra és kamaraegyüttesre írott kompozíció fölhangzott nemrég Esztergomban is, *Farkas Ferenc* szerzői estjén.

Most, nyolcvanöt évesen, operabemutató előtt áll. (*Verdi* „csak” nyolcvan volt a *Falstaff* bemutatójakor.) S bárhogy bűvárkodom a zenei szakkönyvekben, nem találok példát rá, hogy – mint most *Farkas Ferenc* az *Egy úr Velencéből* című kétfelvonásos operájának első előadására – ennyi esztendő súlyával és boldogságával a vállán bárki komponista premierre készülhetett volna...

Márai Sándor 1960-ban verses játékot készített a *Vendégjáték Bolzanóban* című regényéből. Ezt zenésítette meg 1979–80-ban a zeneszerző, a közeli előadhatóság igen kevés reményével a szívében... És lám, a kései tavasz meghozza a premiert! Ez a közelgő öröm is köszönti születésnapján a mestert. Mi pedig köszönünk neki mindent, igen: *Krúdy* hasonlatának muzsikáját is...

DALOS LÁSZLÓ

Képünk: Farkas Ferenc

Fotó: KANYÓ BÉLA